PART I · BEGINNING

01

FORMER GILLETTE

Ferdinando Frega

CỰU GILLETTE

Khi được tuyển — ông đê´n sau hai mươi năm ở P&G — người ta cho ông dự một khóa học kéo dài một tuâ`n tại trụ sở chính, để dẫn ông qua mọi quy trình của công ty và cung câ´p cho ông mọi thông tin hữu ích cho vai trò của mình.

Ông đi qua bộ phận chăm sóc khách hàng, tín dụng, hậu câ`n, quản lý nhân sự, văn phòng tổng giám đô´c, rô`i khép lại vòng đi â´y với giám đô´c kinh doanh.

Điê`u ông kể với tôi sau đó là, ngoài việc là một công ty khổng lô` chậm chạp như voi, đã đứng yên suô´t vài thập niên, Gillette còn mang trong mình một tiê`m năng to lớn — một tiê`m năng câ`n được phát triển — và ông không để mâ´t chút thời gian nào để góp phâ`n của mình.

Nhưng ở đây có một sự quan tâm đặc biệt dành cho con người: nơi ông quen làm việc với nhân viên, câ´p dưới và câ´p trên như một chiê´c thang thứ bậc, thì ở đây ông gặp hình ảnh người đại lý bán hàng. Và không chỉ ngôn ngữ phải điê`u chỉnh — mà cả thái độ nữa: không bao giờ chỉ huy hay ra lệnh, mà bình tĩnh nêu một quan điểm, và, ở những chỗ công ty cho phép, truyê`n đạt các quy trình.

Ông là người của công ty, và việc thích nghi đê´n với ông thật dễ dàng. Nhưng ông còn làm hơn thê´: ông quyê´t định đâ`u tư vào người đại lý trẻ nhâ´t trong vùng của mình, biê´n tôi thành học trò giỏi nhâ´t của ông.

Vài tuâ`n sau khi ông nhận chức quản lý vùng của tôi, tôi thâ´y mình ngô`i trong một phòng hội nghị khách sạn ở Catania, đô´i diện với thứ giô´ng như một buổi phỏng vâ´n xin việc lâ`n thứ hai, đo mình với một người có kinh nghiệm, văn hóa doanh nghiệp và sự đào tạo vượt xa tôi — bởi P&G không chỉ đào tạo và xây dựng nhà quản lý, mà luôn biê´n họ thành những người chiê´n thă´ng, và đó là tia lửa đã giữ cho sự chú ý của tôi cháy mãi từ đó đê´n nay.

Tôi nhớ ông mở một tờ giâ´y và vẽ một cây thánh giá Thánh Patrick. Tôi tưởng ông muô´n chơi trò bă´n tàu — thay vào đó ông viê´t: VÙNG ĐIÊM MẠNH, VÙNG

ĐIỂM YÊ´U, VÙNG CẢI THIỆN, VÙNG...

Tôi bước vào P&G với một hợp đô`ng đại lý bán hàng mang chữ ký Gillette — gâ`n như một sự báo trước của sô´ phận — và đó là lâ`n đâ`u tiên tôi làm việc cho một công ty khác, mà vẫn do mẹ tôi trả lương.

Cuộc thử thách không kéo dài lâu: chỉ hai năm, đủ để nói rằ`ng tôi đã học được điê`u gì đó, nhưng cũng đã góp vào đó một phâ`n của riêng mình.

Ferdinando